

BRÁNA

AKTUALITY BRANICKÉHO SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

BŮH JE VŠUDYPŘÍTOMNÝ
(Ž 139,5-10)

I na schodišti našeho činžáku

XV. ročník, číslo 3 – březen 2009

2

Brána 3/2009

KÁZÁNÍ – Ř 12,4-5

Kázání farářky Církve československé husitské, sestry Jindřišky Buttové, při ekumenické pobožnosti Světového dne modliteb v pátek 6. 3. 2009.

Sestry a bratři, spojení vírou v našeho Pána Ježíš Krista,

jsm Bohu i vám všem přítomným vděčná za toto naše ekumenické shromáždění ve Světový den modliteb. Každoroční pobožnosti v tento den jsou výjimečné a jedinečné. Dnes v různou dobu – přes den, vpozdvečer nebo později večer – se modlí křesťané mnoha různých církví společně v ekumenických společenstvích po celém světě stejnými slovy (samozřejmě v různých jazycích) tuto pobožnost. Čteme stejné biblické texty, odevzdáváme Hospodinu tytéž přímlyvy a myslíme na sebe navzájem (tedy na ty druhé).

Hlavní biblické slovo bylo vybráno věřícími z Papuy Nové Guineje z Pavlova dopisu křesťanům do Říma: „Jako je v jednom těle mnoho údů a nemají všechny stejný úkol, tak i my, ač je nás mnoho, jsme jedno tělo v Kristu a jeden druhému sloužíme jako jednotlivé údy“ (Ř 12,4-5). Je to známý biblický obraz – přirovnání, podobenství: Kristovo jediné tělo – církev (jedinou Kristovu Církev) tvoří mnoho nejrůznějších údů. Těmi jsme my – různí lidé i naše různá církevní společenství. Části lidského těla nejsou všechny stejně velké, stejně viditelné a nemají stejné úkoly a funkce. Přesto jsou všechny nesmírně důležité a spolu tvoří jeden celek – (úžasný, dokonalý, obdivuhodně fungující. (Údy samy o sobě celek – tělo – netvoří, musí být společně ostatními částmi těla.) Apoštol Pavel toto přirovnání rozvádí v jiném svém dopise – v 1. listu Korintským 12,12nn. Jak by bylo nesmyslné,

kdyby oko řeklo ruce: „Nepotřebuji tě“. Ani hlava nemůže říct jiným částem těla „Nepotřebuji vás“. Jsou i malé, skryté části těla, bez kterých si nedovedeme představit plný, zdravý život. Nejmenší úd lidského těla je jazyk – nepostradatelný k mluvení a jídlu. A jazyk potřebuje ke své dokonalosti hlasivky – tak nepatrný, ale zároveň jemný, citlivý orgán. (*Moje maminka –původně učitelka, později farářka, muzikantka a dobrá zpěvačka – byla již před delší dobou na operaci štítné žlázy. Operace se zdařila, ale byly narušeny hlasivky. Moje maminka, která celý život potřebovala hlasivky (mluvení, zpěv) ke svému povolání, nemohla dlouhé měsíce vůbec mluvit, pak mluvila hlubokým hlasem jako muž a později se to lepšilo, takže nyní už mluví dobře. Ale zpívat nemůže! Je to pro ni nesmírně těžké a smutné, vždyť celý život chválila Boha zpěvem.*)

Vraťme se k Pavlovu obrazu – přirovnání. Naše různá církevní společenství (lidské organizace, denominace) jsou rozličnými a rozdílnými „údy“ – částmi jednoho Kristova těla – jediné Církve. Jsou větší nebo menší, více viditelné, nebo skrytější, mají ve svém učení – ve svém zvěstování Ježíšova evangelia – různé důrazy, ale všechny jsou důležité a všechny tvoří jedno tělo, jeden celek.

Pavlovo podobenství je velice prosté, jednoduché. A to, že by jedna část těla tvrdila druhé, že ji nepotřebuje, že je k ničemu, je úsměvné, zdá se nám to nesmyslné, až absurdní. Ale nechováme se –

my jednotliví křesťané nebo naše církevní společenství – právě tak? Nehovoříme někdy o druhých církvích s despektem, s pocitem vlastní nadřazenosti, s pohrdáním? Apoštol Pavel píše: „Trpí-li jeden úd, trpí spolu s ním všechny. A dochází-li slávy jeden úd, všechny se radují spolu s ním“ (1K 12,26). Trpíme tím, když má některá jiná církev než naše nějaký problém, skandál? Nebo jsme tiše rádi, že se to netýká nás?

Na závěr mi dovolu citovat prof. Tomáše Halíka z jeho knihy Dotkni se ran. On píše o potřebě vzájemné úcty a vstřícnosti jednotlivých náboženství, ale platí to

i o jednotlivých křesťanských církvích. Cituji (str. 15):

„Myslí-li si a říká-li někdo něco jiného než já, může to být prostě jen tím, že se dívá z jiného místa, z jiné perspektivy, jiné tradice a jiné zkušenosti, že se vyjadřuje v jiném „jazyce“ – tedy různost našich pohledů a výpovědí vůbec nemusí vyvracet ani můj, ani jeho nárok na pravdu a zpochybňovat jeho či mou čestnost a upřímnost. ...Naučil jsem se respektu k množství a k různosti stezek, jimiž lidé směřují k poslednímu tajemství života.“

„Ač je nás mnoho, jsme jedno tělo v Kristu“ (Ř 12,5). Amen

Brýle
a klobouky

Prosím vás, bratří, pro jméno našeho Pána Ježíše Krista, abyste všichni byli svorní a neměli mezi sebou roztržky, nýbrž abyste dosáhli plné jednoty smýšlení i přesvědčení.

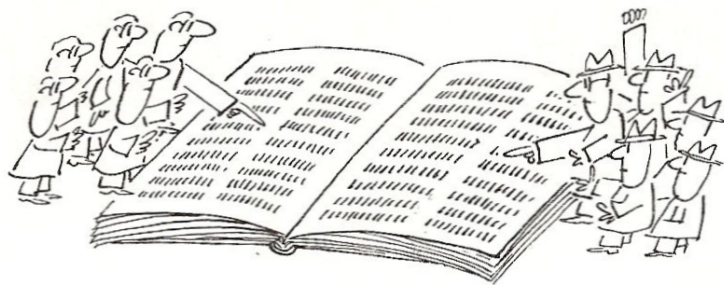
Dověděl jsem se totiž o vás z domu Chloé, bratří, že jsou mezi vámi spory.

Myslím tím to, že se mezi vámi říká:

Já se hlásím k Pavlovi, já zase

k Apollovi, já k Petrovi, já ke Kristu.

Je snad Kristus rozdělen? Což byl Pavel za vás ukřižován? Nebo jste byli pokřtěni ve jméno Pavlovo?

Své kázání sestra Buttová ilustrovala obrázkem Ivana Steigera z knihy Bible v kresbách. Název obrázku je Brýle a klobouky, biblický text 1. Korintským 1,10-13.

STARŠOVSTVO 9. BŘEZNA 2009

- 1) Příprava volebního sborového shromáždění. Schválena zpráva staršovstva, kterou připravil br. kurátor. Zprávy za mládež, dorost, nedělní školu, biblické hodiny pro děti, YMCA Braník a další aktivity budou uveřejněny v Bráně.
- 2) Finanční záležitosti: schválena pokladní zpráva za únor 2009; 12.4. bude vykonána celocírkevní sbírka na „Hlavní dar lásky“.

Schválen výkaz hospodaření za rok 2008 a rozpočet na rok 2009.

- 3) Informace o pokračování jednání ohledně bytu pro faráře. Pokud do 14 dnů nebude podepsána definitivní smlouva, navrhne stávající staršovstvo, aby nově zvolené staršovstvo se ujalo práce až po dubnové schůzi (aby se nekomplikovala jednání změnou statutárních zástupců).
- 4) 21.3. bude velký úklid kostela. Brigádníci jsou vítáni,
- 5) A. Hoznauer tlumočil návrh br. Čujana, aby bohoslužby byly natáčeny na video. Návrh doporučíme novému staršovstvu s tím, že před časem se osvědčilo nahrávat kázání a kazety půjčovat těm, kdo se nemohli zúčastnit bohoslužeb.
- 6) Páteční ekumenické setkání v rámci Světového dne modliteb bylo účastníky z našeho sboru i z dalších církví (CČSH, ŘKC, CASD) hodnoceno velice kladně. Líbil se jak vlastní program, včetně následného společného posezení kolem bohatě prostřeného stolu, tak i celková velice přátelská atmosféra. Shromáždění se zúčastnilo téměř 50 bratří a sester. Sběrka na charitativní účely činila Kč 4.000.
- 7) Zhodnocení uplynulého šestiletého funkčního období staršovstva. Rozloučení se členy staršovstva, kteří v příštím období nebudou kandidovat, a poděkování za jejich práci. Poděkování bratru kurátorovi za moudrost a pracovní nasazení, s jakým vedl staršovstvo i celý sbor v uplynulých osmnácti letech. Přání odcházejícím těm, kdo přijdou po nich, aby ve vzájemné lásce a porozumění byli oporou branickému sboru i faráři, a to jak stávajícímu, tak i tomu, který přijde po něm. A doporučení, aby členové nového staršovstva byli lépe než my představeni celému sboru, aby lidé věděli, kdo je starší a na koho se mohou obracet se svými potřebami a návrhy.

Zapsala: R. Černá

VOLBA STARŠOVSTVA

Na sborovém shromáždění 22. března 2009 bude voleno nové staršovstvo branického sboru. Uvádíme krátké představení jednotlivých kandidátů a jejich představu o tom, čím by mohli, v případě zvolení, přispět práci ve sboru:

Návrhy staršovstva:

Dušan Bruncko

V branickém sboru jsem se svou rodinou od roku 2002. V posledním volebním období jsem dostal důvěru sboru a byl jsem zvolen za člena staršovstva. Věřím, že jsem vloženou důvěru nezklamal. Za důležitou oblast práce sboru pokládám misijní oblast, ale také posilování duchovního růstu a vedení. Díky Bohu jsme v naší službě pouze nástroji v rukách Mistra. Uvědomuji si platnost slov evangelia Jana 15, 5, kde Pán Ježíš říká: Já jsem vinný kmen a vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hodně ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic.

Aleš Drápal

Velmi mi záleží na tom, aby se lidé cítili ve sboru přijímání a vítání bez ohledu na to, jaké mají názory. Názorovou šíří a aktivitu laiků vidím jako velké přednosti branického sboru, jejichž zachování je třeba věnovat soustavnou péči. Rád bych, aby budoucí staršovstvo jednalo věcně, efektivně a otevřeně, ve vztazích nesených laskavostí a velkorysostí, a aby svůj díl zodpovědnosti za sbor bralo maximálně vážně. Rád bych, aby budoucí staršovstvo bylo nastupujícím farářům skutečnou podporou, a současně i partnerem.

Jan Ámos Dus

Do Braníka jsem přešel z dejvického sboru ČCE před 12 lety. Tehdy jsem se díky své budoucí ženě Evě zapojil do práce na dětských táborech, které jsem absolvoval myslím tři, vždy ve Zhořci pod velením Aleše Hoznauera. Máme dcery Šárku (5) a Alžbětu (2). Pracuji v Centru biblických studií, působím v redakční radě časopisu Protestant a občas kážu. Branický sbor pro mě znamená příležitost čerpat posilu z Božího slova a ze společenství. Dále sbor vidím jako jednu z mnoha buněk v organismu Božího lidu, která potřebuje kontakt zejména s nejbližšími sousedy ve víře (s dalšími evangelickými a katolickými sbory a s teologickým společenstvím na akademické půdě). Na těchto úkolech bych mohl spolupracovat.

Jiří Holý

Členy branického sboru jsme s manželkou a dcerami Ankou, Magdou a Katkou od té doby, co bydlíme na Barrandově, to je 13 let. V minulém období jsem byl zvolen do staršovstva jako náhradník, byla to první zkušenost toho druhu, takže jsem se nějakou dobu rozkoukával. V posledních měsících jsem měl s dvěma dalšími staršími na starosti shánění bytu pro nového faráře. Ke kandidatuře do staršovstva mě vede snaha být užitečný ve společenství, ve kterém jsem našel duchovní domov. Chtěl bych v přechodném období nástupu nového kazatele pomoci k tomu, aby branický sbor zůstal stejně živý a otevřený jako dosud.

Aleš Hoznauer

Do branického sboru jsem společně se svou ženou poprvé zavítal na jaře roku 1984 a zanedlouho jsme v něm byli oba pokřtěni a oddáni. Do staršovstva jsem byl poprvé zvolen (jako náhradník) v roce 1991 a poté jsem v něm působil ještě další dvě volební období (v následujícím jako starší a v současném opět jako náhradník). Kandidaturu na další volební období jsem přijal proto, abych v případě svého zvolení mohl aktivněji pomáhat nastupujícímu bratru farářům v jeho integraci do života v našem sboru. Svým členstvím i činností v novém staršovstvu bych se chtěl zasadit o to, aby se v branickém sboru jeho stávající členové i každý nově příchozí mohli cítit stejně svobodně a důstojně jako já se svou ženou tehdy na počátku i v letech dalších, aby se v něm cítili v lásce přijati Bohem, nastupujícím kazatelem, i sborem samotným.

Jan Filip Chadima

Cílem mým (a mé rodiny) je nenásilné přivádění lidí k víře, péče o zbloudilé a stavění mostů mezi jedinci s různými důrazy víry. Vnímám se jako konzervavec s hlubokým citem pro ekumenu. Chci činit vše pro větší slávu Boží. Do staršovstva bych rád přinesl humor, humor a jiný pohled na věc.

Michal Mazný

Do Braníka chodím od roku 1991, následně i s celou naší rodinou a mám tento sbor rád. Účastním se těchto aktivit: správa sborového internetu, organizace Hovorů o křesťanství (nyní Hovory Gamma), spolu s manželkou Klárou též nedělní škola, hudební činnost a nedělní ranní chvály. Záleží mi na dobrých vztazích staršovstva s farářem, zejména aby ve staršovstvu měl farář svou oporu a získával jeho prostřednictvím zpětnou vazbu o životě sboru. Chtěl bych, aby staršovstvo bylo plně vtaženo do dění ve sboru a mělo zájem o každého člena včetně nově příchozích či odcházejících. Byl bych rád, kdyby se zabývalo i následujícími konkrétními tématy: zavedení klimatizace, zvětšení prostor kostela

k lepšímu umožnění provozování sborových aktivit, podpora mezigeneračního porozumění a příležitostí ke sdílení duchovních a životních zkušeností členů sboru, a vytváření příležitostí pro pozvání a přijímání nových lidí.

Pavel Novotný

Díky Bohu, po přestěhování z Tábora do Prahy roku 1983 našla celá naše rodina v branickém sboru místo svého duchovního posílení a povzbuzení do všedních dnů. Po třech volebních obdobích chci opět působit ve staršovstvu jen jako jeho člen. Mým krédem bylo, aby staršovstvo stálo vždy jako opora svému faráři a aby jak mezi ním a staršovstvem, tak i mezi jednotlivými jeho členy byly vztahy naplněny Kristovou láskou a vzájemným porozuměním. Plně si uvědomuji, co nové staršovstvo čeká v příštím období. Proto chci napomoci tomu, aby tuto oporu cítil i nový farář, aby staršovstvo nadále bralo svoji službu zodpovědně a společně pečovalo o křesťanský sborový život. Přál bych si, aby jednání staršovstva byla věcná a konstruktivní. V neposlední řadě je mým přáním, aby každý člen sboru se v něm cítil dobře, aby náš sbor byl pro každého místem, kam rád a s vděčností chodí.

Ivo Plhák

V branickém sboru jsem byl pokřtěn v roce 1988 a našel jsem v něm spolu se svou rodinou duchovní domov. Viděno po lidsku, mou víru formovaly jak tehdy množící se skupinky, tak mládež Michala Vogla. Cítím se tedy být jakýmsi liberálním pietistou nebo pietistickým liberálem. Od roku 1996 jsem členem staršovstva. Myslím si, že staršovstvo má spoluodpovědnost za dobré a srozumitelné kázání Božího slova, neboť z něho vychází každá smysluplná sborová práce. Staršovstvo by mělo vítat všechny dobré aktivity členů sboru, koordinovat je a nést za ně duchovní odpovědnost. Jsem přesvědčen, že starší by neměli být jakýmsi vlastníky pravdy, shoda by měla být nalézána v přátelské diskusi a v pokoře na modlitbách. Cítím jako velmi důležité poskytnout podporu novému faráři, mám naději v dobré příští.

Leoš Pospíšil

V branickém sboru jsem se svojí rodinou od r. 1992. Nesmazatelně se zapsal do formování duchovního života mého i mých dětí, za což jsem vděčen. Pro moji ženu Markétu pocházející z farářského rodu je toto prostředí přirozené. Její angažovanost jako dlouholeté učitelky nedělní školy mě nutila k zamyšlení, zda bych i já mohl být sboru nějak užitečný, a to nejen jako zpěvák a hudebník. Díky své technické profesi jistě budu moci pomoci řešit různé praktické problémy, ale doufám, že z pohledu nového člena staršovstva pomohu vnést do života sboru i další, nové podněty.

Alexandr Slabý

V branickém sboru jsme našli širší duchovní rodinu. Než jsme se seznámili a sblížili s dalšími členy sboru, dost dlouho to trvalo. Rád bych, aby v našem sboru byl dostatek prostoru, který by umožňoval, aby se potkávali nejrůznější lidé. Tento "prostor" bych rád zvětšoval, rozšiřoval podporou nejrůznějších aktivit – výlety, tábory, hovory gamma, chvály, zpěv ... Léta se účastním tábora Pecka jako jeden z vedoucích a pravidelně pořádáme setkání sboru 1. května u nás na chatě.

Jana Stralczyňská

Jistou dobu jsem vzdorovala, ale nakonec jsem podlehla naléhání, abych kandidovala s výhledem, že povedu pokladnictví sboru. Budu-li zvolena, bude to pro mne nová zkušenost. Bylo by však pošetilé se domnívat, že bych v této funkci rychle dosáhla dokonalosti sestry Kučerové. Branický sbor považuji za svůj domov, který mně byl oporou v dobách zlých a radostí v časech lepších. Proto dnes, kdy polevuje břemeno starosti o rodinu, budu velmi ráda, budu-li mu moci v něčem posloužit.

Jitka Zvánovcová

V branickém sboru jsem spolu se svými dětmi Janem a Marií přes 25 let. V posledních volbách do staršovstva jsem byla zvolena nejprve jako náhradník. Schůzi staršovstva jsem se pravidelně účastnila a v posledních měsících jsem se stala členem. Na začátku roku 2005 jsem dostala na starost kartotéku sboru. Poslední rok pomáhám s půjčováním knížek ze sborové knihovny a účastním se organizace Hovorů Gamma. Když v životě naší rodiny přišly těžké chvíle, nacházela jsem ve sboru podporu a pomoc. Ráda bych proto, s Boží pomocí, přispívala k tomu, aby branický sbor byl dobrým křesťanským sborem a pomoci i pro jiné.

Míriam Žilková

Svoji kandidaturu do staršovstva jsem přijala po několikaměsíčním rozvažování. Branický sbor vnímám jako velmi rozmanité, ale i bohatě obdarované společenství. Ráda bych proto napomáhala k tomu, abychom přes všemožné rozdílnosti (teologických důrazů, zkušeností, věku, atd.) se i nadále dokázali vzájemně obohacovat a vždy se snažili posilovat to, co je nám společné a je základem naší víry: žít pro Krista a z jeho síly. Dlouhodobě mi leží na srdci, aby se dětem v nedělní škole dostávalo hodnotného biblického vyučování, a stejně tak, aby rozpoznávaly jedinečnost zakotvení ve víře. Proto bych chtěla napomáhat k vrůstání mladé generace do života sboru, ale nezapomínat ani na rodiny s dětmi a starší generaci. Přeji si také, abychom rozvíjeli vzájemnou modlitební podporu.

Další návrhy:

Otakar Jirásek

text zatím není k dispozici

Pavel Kukačka

Vyrostl jsem v "nevěřící" rodině. Do Braníka jsem přišel roku 2003, hledaje smysl života. V roce 2004 jsem byl pokřtěn. Účastnil jsem se akcí pro mládež jako zdravotník či pomocník vedení (vodácké akce, Divadlo "Vůz", Dětský tábor) a pomáhám s převedením a "vyvěšením" textů kázání na internetových stránkách sboru.

Do staršovstva kandiduji s představou seznámit se důkladněji se sborem, s jeho problémy a potřebami - a řešit je. Rád vedu konstruktivní, věcnou a stručnou debatu - k tomu bych rád přispěl i ve staršovstvu. Jako nejdůležitější vidím: neztrácet ze zřetele našeho Pána Ježíše (nesklouzávat k uzavírání se, negativismu, řešení nepodstatných věcí), aktivní roli staršovstva v životě sboru, vzájemnou otevřenost a podporu a občanskou zodpovědnost směrem "ven" (umírněná ekologie apod.).

Kamil Skuhra

Branický sbor je moje druhá rodina. Budu-li zvolen, s o to větším nasazením chci, spolu s ostatními, pokračovat v pořádání aktivit pro děti našeho sboru. Věnovat se jim vyváženě, vést je k legraci i práci, pokoře i sebevědomí, víře i vzdělání, k přátelství s lidmi a Bohem. Také se chci zasazovat o dobré, pevné vztahy napříč generacemi. O otevřenost pro nově příchozí. O lepší vztahy se seniorátem. O blízkost Pánu.

Jan Winkelhöfer

Po určitém zvažování jsem kandidaturu do branického staršovstva přijal. Beru to jako nabídku svých služeb sboru, který pro můj duchovní růst od roku 1996, kdy jsem se v něm objevil poprvé, do dnešního dne udělal bez nadsázky první-poslední. Zatím nejvíce zkušeností s tím "jak funguje církev" jsem získal v pražském poradním odboru pro mládež, do něhož jsem byl zvolen v roce 2007. Služba mládeži je ostatně mojí prioritou a velmi rád bych ostatním starším prezentoval touhy a přání naší mládeže a naopak bych rád mezi mládežníky šířil informace o jakýchkoliv potřebách, které ve vztahu k nim náš sbor může mít.

NÁSLEDOVÁNÍ

Co to znamená následovat Ježíše? Čím to, že se křesťané často tak málo liší od okolního světa? Děláme to špatně, nebo je křesťanství přeci jen v nějakém smyslu bezzubé?

Ježíš nás jasně vyzývá: „Vezmi svůj kříž a následuj mne.“ Hovoří o břemeni, které je lehké a líbezné. Jak tomu máme rozumět? Málokdo má pocit, že má lehký život, a to i bez následování Krista!

Každý z nás má nějakou svou životní agendu. Věci, které běžně děláme, které plánujeme, kterými zajišťujeme svou budoucnost, kterými udržujeme v chodu svou přítomnost. Práce, studium, domácnost, starost o potomky. Naplňují většinu našeho času a máme jen omezené možnosti, jak se něčemu z toho vyhnout, nechceme-li ve své roli selhat. Nezní do takové situace slova o následování Krista trochu dutě? Můžeme si pod tím představovat něco více, než že budeme na lidi okolo sebe prostě vlídní, že budeme trpěliví a nebudeme si stěžovat? Což o to, to by samo o sobě nebylo špatné. Realita je ovšem většinou daleko palčivější. Skoro v každé rodině se dnes najdou vazby a vztahy, které jsou dlouhodobě neuspokojivé, ba často velmi bolestivé. I když dokážeme udržet úsměv na tváři, leckdy nás zmáhá nenadějnost, ne-li přímo zoufalství.

Takhle jsme si život prostě nepředstavovali. Znamená snad vzít kříž něco jiného, než že to vydržíme? Má pro nás bible nějakou radu? A není to křesťanství nějaké moc škarohlídkové, není to tak, že křesťané pořád mluví o vině a selhání místo toho, aby se radovali, že v našich životech vedle toho trápení je prostor pro spoustu pozitivních zážitků?

Tak předně, určitý typ křesťanství skutečně škarohlídkový bývá. Je spousta každodenních aktivit, ze kterých lze mít radost a je hloupé ji někomu kazit. Radost z úspěchu, ze sportu, z hezké věci, z toho, že se líbím, že se mi něco podařilo, že mi něco vyrostlo, že dělám něco, co mě baví, je přirozená a je na místě. A je hrozné, jsou-li někomu, a zvláště dětem, takové radosti odpírány ve jménu čehosi duchovního. Jiná věc je, a to už si musí každý zodpovědět sám, zda úlohu určitých radostí ve svém životě nepřeháníme prostě pro to, že nemáme chuť a sílu životu pohlednout do očí.

Co se týče praktických rad pro všední život, tak těch v bibli až tak málo není a jsou cenné. Pokusíme se však ukázat, že podstata následování Krista je ještě trochu jinde. Na prvním místě se nám asi vybaví zákon lásky, totiž že máme milovat bližního svého jako sebe samého. Toto učení se nějak podařilo do naší civilizace včlenit. Ne,

že bychom ho vždy naplňovali, že bychom mu plně rozuměli a že by se mnohým nezdálo sporné. Ale tak nějak máme pocit, že víme, o co jde. Často si to představujeme jako jakousi extrémní nesobeckost.

Do přikázání lásky však patří i ta část, která je ostatně částí úvodní, totiž, že máme milovat Boha ze vsí síly své a z celého srdce. Srdce, to je o tom, kam je upnuta naše osobnost. Nemá smysl si nepřiznat, že tato část přikázání lásky je daleko méně pohodlná. Většinou nemáme příliš jasno, co se tím míní, a stojíme málokdy dále než na prahu jejího uplatňování.

Zastavme se nejprve u slova milovat. Máme ho až příliš spojené s milostným vztahem. Zkusme však nějaký příklad jeho použití, který s erotikou či rodinnými vazbami nic společného nemá. V minulosti se stávalo, a někdy se to stává i dnes, že žák miluje svého učitele. Pečlivě naslouchá, co mu říká, snaží se to pochopit, věnuje mu čas ve svých úvahách, a s velkým nasazením se pouští do svěřených úloh. Snaží se porozumět i tomu, jak on je učitelem viděn, a pracovat na svých slabinách. Jiný příklad: bývaly doby, kdy lidé milovali svoji vlast. Třeba se o státním svátku skutečně radovali. Vlast pro ně představovala nějakou nesamozřejmou hodnotu, nějaký řád, jehož se cítili součástí, který byl blízký jejich srdci a kterému byli ochotni mnohé obětovat.

Ježíšova slova jsou často citací nebo parafrází slov Tóry. Slova o milování Boha mají základ v 5. Mojžíšově, počátek 11. kapitoly. Tam se takřka jedním dechem mluví o milování i o poslušnosti zákonu. Máme tady vztah k někomu, kdo něco říká (to je láska) a vztah k tomu, co říká (to je poslušnost). Tyto dvě věci nelze oddělit. To je jako když si představíme trvale neposlušné dítě, které své rodiče horoucně miluje. Jistě, na chvíli to tak být může, ale dvacet let by takové uspořádání nevydrželo.

Následování Krista nemůže začít jinak než tak, že vezmeme vážně, co on nám říká. A že budeme chtít proniknout do podstaty a smyslu jeho slov. Ne ze zvědavosti, ale pro to, že to jsou slova Svatého, který nás přijal a kterého jsme přijali my do svého srdce. Tento osobní rozměr nelze zasunout. Jsem to já, kdo byl osvobozen. Je to podobné tomu, když Izrael zakládá svou poslušnost Hospodinu na skutečnosti, že to byl Hospodin, který ho vyvedl z Egypta.

Hospodin mluví jednak skrze Písmo, jednak k nám osobně. Zkusme si na několika příkladech připomenout něco z toho podstatného, čím k nám mluví Písmo. Začneme Starým Zákonem. Ten vznikl v době hodně odlišné od naší. Míra možného neporozumění se nám ozřejmí spíše, když si představíme směr opačný – totiž, že bychom měli něco vysvětlit

staroizraelskému zemědělci – například, co je to televizní reklama a proč ji nepovažujeme za trestuhodnou lež. I přes tuto vzdálenost času však lze například přikázání mojžíšovského zákona, a to i ta detailní, číst s velkým užitekem.

Zjistíme, že co se týče mezilidských vztahů, tak zhruba říkají: usiluj o spravedlnost, buď pravdivý a nepodváděj, nebuď lakomý, nebuď lhostejný, ochraňuj slabší a nepodceňuj sílu hříchu. Na rozdíl od dnešní doby spravedlnost Tóry myslí jak na poškozeného – to je náhrada za škodu – tak na znovupřijetí provinilce do společenství – to je provinilcova oběť za hřích. Mnoho přestupků je trestáno smrtí. Až člověka jímá úzkost. Nevíme, zda někdy skutečně byl zákon takto důsledně naplňován. Z dnešního hlediska se na to možná můžeme dívat tak, že se jedná o přestupky, jejichž vpuštění do života jedinců i společenství zákonitě vede k dalším utrpením. Mezi takovými přestupky jsou vražda, smilstvo, brutální útok na rodiče, vědomé vlastnictví nebezpečných zvířat, čarodějnictví a zruďné sexuální praktiky.

Křesťané často vzbuzují dojem jakoby ten starozákonní zápas o spravedlnost sdíleli jenom částečně. Ježíšově polemice se zákoníky se leckdy rozumí tak, že zase až tak moc nezáleží na tom, jak spravedlnost přesně vypadá. To je ale hluboký

omyl. Ježíš říká, abychom přestali hledět na spravedlnost jako na prostředek k dosažení našich osobních cílů. Naše agenda nemá být tak důležitá, abychom se neustále dovolávali toho, na co máme nárok. Pomoci římskému vojákovi nést zbroj dvě míle, když máte povinnost to učinit jen jednu, je výrazem toho, že na svých právech nelpíte. Vzdát se svých práv, přinést je jako oběť, dokáže proměnit svět více než jsme si ochotni připustit. Není jednoduché to pochopit a prožít. Nejde totiž o rezignaci na spravedlnost, ale o hledání Boží spravedlnosti. A není to předpis na opakující se vzorec jednání, který lze bezmyšlenkovitě vždy vytáhnout. Nastavit druhou tvář je výzvou do naší osobní situace, výzvou, kterou má smysl přijmout, když začneme chápat, jak oběť vytváří prostor pro spravedlnost.

Co dále stojí v Novém Zákoně? Nemáme se bát. Bůh se postará. To není výzva k zahálce. Taková jednoduchá civilní aplikace do dnešní doby by třeba mohla znít: „Poctivě a pilně pracuj, ale pokud dost nevyděláš, tak se netrap tím, že bys snad dostatečně nezabezpečil svoje děti.”

Nemáme milovat peníze, ale skládat svůj poklad v nebesích. Je to možná otřelé, nicméně stále pravdivé: láska k penězům působí mnohá trápení a ničí vztahy v rodinách, v církvi i mezi přáteli.

Nemáme čekat vděk. Ať tvá pravice neví, co činí tvá levice. Co činíte, činite svému Pánu. Nejde o to, že by vděk byl něco špatného. Ale je třeba počítat s tím, že oběť, která je směňována za vděk, ztrácí svoji moc.

Následování Krista není poukázkou na bezstarostný život. Slunce svítí na spravedlivé i nespravedlivé. Často se zdá, že naše úsilí nikam nevede. Často jsou zpochybňovány naše motivy. Často jsme už ze všeho unavení, otráveni vlastními selháními a stálými pokusy o nové zážitky. A tam, kde se opravdu protněme s Boží vůlí, tak teprve přijdou opravdové problémy. To by ale nemělo být nic překvapujícího. Svět se cítí Boží spravedlností obviňován, někdy se cítí vydrážděn k pronásledování, jindy k přezíravému posměšnému postoji. Ale přes všechny tyto problémy cesta za Kristem stojí za opakování. Nebývá nudná a přináší radost.

Proč ale pro tolik křesťanů stále trčí na místě? Proč nerosteme? Proč nám následování Krista tak zoufale nejde? Některých důvodů jsme se už dotkli. Musíme chtít a musíme vzít vážně to,

jak s námi Hospodin mluví. Ale pak je tady ještě jeden aspekt, o kterém by se dalo mluvit hodně dlouho. Je to podceňování nepřítele. Ježíš se postil čtyřicet dnů na poušti a pak se utkal s ďáblem. Půst, modlitba, samota, vyznávání hříchů, napomínání a povzbuzování jsou zpravidla na okraji našeho zájmu. Následovat Krista však znamená dát se do boje. Není radno podceňovat protivníka a není radno se vzdávat zbraní, které máme k dispozici. Následování vyžaduje obstát ve zkouškách. Ty je potřeba vzít vážně a ne si s lehkostí moderní doby svoje poklesky omlouvat slovy, že jsme zase na něčem ujeli. Křesťan, který obstojí ve zkoušce, se proměňuje. To neznamená, že nemůže padnout. Takový pád je pak více slyšet, protože se padá z větší výšky a mnoho lidí si na tom smlsne. Pádem však člověk není vyloučen z Kristovy milosti. Potřebuje svoji situaci rozpoznat a potřebuje naši podporu. Církev by měla být vždy připravena na to, že ti, kteří stojí v čele, mohou selhat. To ale neznamená, že by neměla je i ostatní podporovat v touze po následování Krista.

Aleš Drápal pro Hovory Gamma

KONCERT NA VINOHRADĚCH

Dubnový úterní koncert se koná 7. 4. 2009 ve 14,30 hod.
Účinkují: Gabriela Pechmannová – soprán, Maxim Averkiev - klavír

KONCERT BRANICKÉHO KOMORNÍHO SOUBORU

Ve středu 8. dubna 2009

bude místo biblické hodiny od 18 hodin
příprava na Velikonoce.

Mluvené slovo doprovodí svým zpěvem Branický komorní soubor.

TURISTÉ

Březnový výlet se koná výjimečně už třetí neděli, to je 15.3.

Po bohoslužbách odjedeme nejspíš do Voznice a odtud pěšky do Dobříše, kde se v tamním kulturním domě (kdysi synagoze) zúčastníme v 17 hod. vernisáže výstavy obrazů Jiřiny Adamcové.

VZPOMÍNKA NA BRATRA ADOLFA PROSKA

21. března v 15 hod. se ve Hvozdnici koná vzpomínkové shromáždění na bratra Adolfa Proska, který by se v těchto dnech dožil 100 let.

Bratr Prosek byl od roku 1953 členem branického staršovstva – v letech 1959 až 1966 byl místokurátorem, v letech 1966 až 1979 kurátorem sboru.

Mnozí jej máme v živé paměti a s vděčností vzpomínáme na jeho službu.

POŽEHNÁNÍ

První březnovou neděli při rodinných bohoslužbách požehnal bratr farář **Davidi, Eliášovi a Jakubovi**, synům Marie a Lukáše Havlenových. Buďme jim oporou, aby se jednou sami rozhodli, že požádají o křest.

VELKÝ ÚKLID KOSTELA

se koná
v sobotu 21. března.

Přijďte!

Pro každého se najde nějaká zajímavá práce

PŘEČETLI JSME

U HOLIČE

Jeden muž vešel do kadeřnictví, aby si nechal ostříhat vlasy a upravit vousy. Holič se s ním při práci bavil o všem možném. Při hovoru se dotkli i tématu Bůh.

Holič řekl: „Bůh neexistuje.“

Zákazník se podívil: „Jak můžete něco takového tvrdit?“

„Stačí jen vyjít na ulici, abych se přesvědčil, že Bůh není. Kdyby byl Bůh, myslíte, že by bylo tolik nemocných lidí a opuštěných dětí? Kdyby Bůh existoval, nebylo by tolik bolesti a utrpení. Prostě, neumím si představit Boha, který by tohle všechno dovolil.“

Zákazník se na chvíli zamyslel, ale nic neřekl, protože nechtěl vyvolat zbytečnou diskusi.

Holič dokončil svou práci, zákazník zaplatil a odešel.

Jen vyšel na ulici, spatřil člověka s dlouhými zanedbanými špinavými vlasy a neupravenými vousy.

Muž se obrátil a vešel znovu do kadeřnictví. Obrátil se na holiče a řekl:

„Víte co? Holiči neexistují!“

„Jak to můžete říci?“, ptal se překvapený holič. „Já jsem důkazem toho, že holiči existují. Vždyť jsem vás před chvílí stříhal!“

„Ne“, oponoval zákazník. „Holiči neexistují, protože kdyby existovali, nepotloukali by se ulicemi tak zanedbaní lidé, jako ten člověk venku.“

„Ale ne!....holiči jsou! Ale ten člověk k nim nepřejde!“

„Máte pravdu“, souhlasil zákazník. „Teď jste uhodil hřebíček na hlavičku. Bůh také existuje. Ale lidé za ním nejdou a nehledají u něj pomoc. Proto je na světě tolik bolesti a utrpení.“

(z došlých mailů)

HAZARDNÍ HRY

Jednou z ran, jíž trpí statisíce našich občanů, je hazard. Hráčská menšina ohrožuje většinovou společnost. Údajně bylo loni prosázeno přes 100 miliard korun. Jsme zemí s největším počtem zaregistrovaných heren na světě. Gamblerství s sebou nese vysokou sebevražednost, rozvrácené rodiny, navyšuje kriminalitu. A pokud úpravy zákonných norem dovolují, aby se vesele sázelo prostřednictvím internetu kdekoli na světě, celý problém bude umocněn na druhou. Navzdory ziskům, plynoucím ze zdanění ve prospěch státu a obcí, dopady sázení a hazardu na občany a ekonomiku země jsou ničivé. Prostředky by měly být použity na pomoc postiženým.

Vůbec poprvé došlo v České republice veřejně k odmítnutí peněz plynoucích z hazardu.

Českobratrská církev evangelická odmítá přijímat dary pocházející z hazardních her a vrátila dar ve výši 12,5 milionu korun.

(z článku Jana Kašpera v Evangelickém týdeníku 4/2009)

Pravidelný sborový program

Neděle 8:30 Chvály
(mimo 1. neděli v měsíci)

Neděle 9:30 Bohoslužby
první neděli v měsíci jsou rodinné služby
Boží; třetí neděli v měsíci je vysluhována sv.
Večeře Páně

Úterý 17:00 – 19:00 Dorost

Úterý 18:30 – 21:00 Mládež

Středa 18:00 – 19:30 Biblická hodina

Středa od 16:30

Setkání předškolních
děti a prvňáčků (i s maminkami)

úřední hodiny faráře
PhDr. Lud'ka Rejchra
pondělí a pátek 10,00 – 11,30
středa 17,00 – 18,00

Obsah

Kázání	2
Staršovstvo	4
Volby staršovstva	5
Následování	10
Oznámení	13
Oznámení	14
Přečetli jsme	15
Poslední stránka	16

Verš na březen

Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.

3.Mojžíšova 19,18 K

Zdroj: <http://www.dulos.cz/cz/jb/hesla>

BRÁNA

XV. ročník, číslo 3 – březen 2009

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha – Braník.
Vychází jednou měsíčně kromě prázdnin.

Redaktorka: Růžena Černá

Redakční rada: J. Čierná, A. Drápal, P. Řičan

Grafická úprava: Jakub Čierný

Příspěvky odevzdejte redakci, pokud možno i na disketě, nebo pošlete mailem na adresu mścerny@volny.cz

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

Sbor Českobratrské církve evangelické
Modřanská 118, 147 00 Praha 4 – Braník

tel.: 244 461 037

<http://branik.evangelnet.cz>, branik@evangelnet.cz

číslo účtu: 135027438/0300

Variabilní symbol pro dary na křesťanskou službu je 111

Autorem fotografie na titulní straně je Simona Ester Brandejsová

Zprávy o činnosti v roce 2008 (pro sborové shromáždění 22. března 2009)

Dorost

Dorost se opět scházel pravidelně každé úterý od 17 hodin. Ke stálým vedoucím – Lukáši Drápalovi, Bětce a Davidovi Slabým – jsem se připojil také já, Martin Rybáček. Počátkem školního roku jsme registrovali nejvyšší návštěvnost. Na dorost v té době docházelo 8 i více dětí, přičemž hoši i děvčata byli zastoupeni víceméně stejným počtem. Věk dorůstajících se však velmi lišil, a tak bylo poněkud obtížné najít herní kompromis vyhovující jak malým děvčátkům preferujícím šátkovanou, tak vytáhlým hochům lpícím na fotbale. Během roku se počet ustálil na přibližně 5 dětech, přičemž jádro, které se objevilo na drtivé většině dorostů, tvořili čtyři kluci: Vítek Zlonický, Dan a Tadeáš Friedrichové a Michal Bruncko. Zprvu pravidelně docházela i děvčata, ta se však postupem roku vytrácela. Nyní bychom rádi počáteční hru měli dravější – tedy přitažlivou pro kluky. Naopak duchovní program a zbytek dorostu přizpůsobíme děvčatům, která budou moci dorazit jen na tuto část.

Jako ústřední motiv pro celoroční hru jsme vybrali „výstup na horu“. Tu fyzicky ztělesňuje foto na nástěnce, které slouží jako hrací plocha s políčky. Mimo motivační účel, hora a výstup na ní je také připodobněním k životní pouti každého z nás. Proto tedy název hry: S Bohem naHoru. Jako v reálném životě, všechny poutníky čekají na cestě problémy, překážky a také medvěd. :-). A na konci cesty také rozhled, mír a pokoj. Děti během roku sbírají brantolary, za které si kupují nutné vybavení pro přežití, dále pak dostávají kroky na cestu. Po včasném příchodu si „horolezci“ mohou hodit kostkou, a tak opět získat cenné brantolary. Poté se hraje první, nebodovaná hra. Zhruba po 45 minutách nadchází čas společného zpívání a hry na kytaru. Následuje duchovní program. Za jednotlivá témata jsme si zvolili biblické pojmy, které by mladému křesťanovi neměly být cizí. Ke každému z nich se váže verš, jehož odříkání se opět oceňuje brantolary či kroky pro cestu vzhůru. Uvedu několik příkladů: Víra (Skutky 24,16 SNC); Nevěra a nedověra (Jan 20,27); Pokoj (Filipským 4,6–7); Podpora (Efezkým 6,10–11). Po duchovním programu nastává opět herní čas, tentokrát bodovaný, hodnocený pro celoroční hru. Pohybujeme se jak uvnitř, tak vně kostela: závisí na počasí.

Na podzim jsme pořádali několikadenní výpravu v Řevnicích u Berouna. Zúčastnilo se jí 9 dětí, posilou nám byly i děti Plhákovi z Berouna. Celý čas byl velmi obohacující. Podzimní krajinu jsme poznávali při cestě na kamennou rozhlednu Děd, zaplavali jsme si v aquaparku Laguna v Berouně, připravili dříví a nanosili šišky pro ohřev vynikající večeře z rukou šéfkuchařky Bětky.

V prosinci navštívil alespoň ty nejvěrnější Mikuláš, Čert a Anděl. Vánoční dorost „Speciál“ byl jako již tradičně spojen s konzumací dobrot všeho druhu, koledami, dárky a v neposlední řadě povídkám o narození Pána Ježíše!

Jsem velmi rád, že jsem se dostal do kolektivu tak skvělých lidí, jako jsou moji zkušení kolegové vedoucí a těším se na následující půlrok.

Za Branický dorost zdraví Martin Rybáček

Mládež

V minulém roce se mládež opět scházela pravidelně v úterý v 18.30. Na schůzkách jsme měli obvyklý program: hry, chvály, modlitby a duchovní programy. Navštívilo nás několik hostů z řad staršovstva, SOMu, ostatních sborů ČCE a jiných církví. Na mládež začalo chodit několik nových členů, kteří přišli z tábora Pecka či přes ostatní akce našeho sboru. Na mládež nás chodí v průměru 8–25.

V rámci duchovních programů probíráme na pokračování Skutky apoštolské, vyznání víry podle bratra faráře, měli jsme i programy o listu Filipským, o věrohodnosti Bible (Petr Sláma – profesor na ETF, Dan Drápal), o Rozvojových zemích, o celibátu a o partnerských problémech (Jirka Ort). Počátkem roku jsme měli tři mládeže společné s sborem ČCE Žižkov II a Vršovice.

Kromě pravidelných setkání jsme během roku společně byli na víkendové akci v dubnu a několikrát jsme měli prodlouženou mládež (hry, zpěv, povídání). Také jsme byli spolu na horách v Horním údolí v Jeseníkách, kde jsme strávili vánoční prázdniny.

Od nového roku má mládež nového vedoucího – Jakuba Drápala. Do týmu přibyl Kryštof Rybáček a Magdalena Slabá, zatímco Anička Hrubá vzhledem ke studijním povinnostem přestala působit v týmu. Tímto bychom chtěli velmi poděkovat Michalu Slabému, který obětavě vedl mládež dva a půl roku. Na tento rok plánujeme alespoň jeden mládežnický víkend a zorganizování vánočního pobytu na horách. Také se každé úterý scházíme od 7:00 na ranní modlitebku v Braníku, kam Vás všechny zveme.

Nedělní škola

Nedělní škola je v našem sboru rozdělena na dvě oddělení, podle věku dětí.

Oddělení mladších dětí navštěvovalo v průměru 5–10 dětí. Avšak stávalo se, že se nás v našich skrovných prostorách sešlo někdy až kolem 15, a když s nimi byl i některý z rodičů, bylo nás v presbyterně opravdu hodně. Snažíme se s naším týmem spolupracovníků přibližovat dětem biblické pravdy způsobem, který odpovídá jejich chápání. Proto často využíváme dramatizace, výtvarné činnosti, zpěvu atd. Starší děti se scházely ponejvíce v počtu asi 7 – 10. Někdy mezi nás zavítaly i děti z jiných sborů.

V uplynulém roce jsme při výuce v nedělní škole probírali postupně Starý zákon. Průběh výuky jsme se snažili znázornit i na naší nástěnce v apsidě kostela. Ke každé lekci náležel i souhrnný biblický verš, který si děti měly zapamatovat. Vodítkem pro výuku nám byly materiály jednak Biblické jednoty Učíme se spolu, také výkladové materiály křesťanské organizace Tim 2,2 a osvědčený exegetický výklad biblických příběhů Cesta Božího lidu vydaný Českobratrskou církví evangelickou.

Do týmu učitelů se v minulém roce zapojili Bára Stralczynská, Adéla Pospíšilová, Kamil Skuhra, Kamila Kutálková, manželé Mazní, Magda Slabá, Miriam Žilková. Také Markéta Pospíšilová, Karolína Hrubá a kratičce i Petr Holas. Jsem vděčná za všechny, kteří podle svého obdarování přispívají k hodnotné výuce.

V průběhu roku jsme se sešli i k několika poradám, při nichž se kromě přímělných modliteb snažíme sdílet své postřehy, inspiraci i nové nápady. Proto jsme zakoupili do presbyterny, v níž se scházejí malé děti, 6 dřevěných židliček. Za stolečky nám pak slouží malé lavice, u nichž mohou děti pracovat. Také jsme přikoupili malé koberce pro batolátka.

Je velkým požehnáním, že i v loňském roce u nás dětí přibýlo. Proto za velmi důležité považuji vrůstání dětí do společenství sboru. Mimo biblické vyučování, které považuji za stěžejní, je další z možností, jak dětem předávat svědectví o životě s Bohem, osobní

sdílení zkušeností s Boží pomocí. I v loňském roce se 1. březnovou nedělí po bohoslužbách uskutečnilo další z mezigeneračních setkání s tématem „Máme naději v živém Bohu“. Také děti vyslechly některá ze svědectví našich bratří a sester o Boží pomoci v jejich nelehkých životních situacích. Pak přispěly svými písněmi a společným seskládáním puzzlí s mottem tohoto společného odpoledne.

Na závěr chci vyjádřit vděčnost Pánu Bohu za všechna požehnání a prosit o Jeho moudré vedení a pomoc pro naši další službu.

Miriam Žilková

Biblické hodiny pro maminky s dětmi

Na podzim roku 2007 jsem byla požádána bratrem farářem, abych se ujala práce při biblických hodinách pro maminky s dětmi.

V uplynulém roce jsme se scházeli vždy ve středu odpoledne. Jde o menší společenství, které se v průběhu roku proměňuje. K programu se scházelo 9 maminek (někdy i babiček a tatínků) s dětmi, ale nikdy jsme se nesešli v plném počtu, průměrně se sešly 3–4 maminky se svými dětmi.

Jádrem programu je interaktivně zpracovaný biblický příběh a na něj navazující další činnost dětí. Vždycky se snažíme vstoupit do světa biblického příběhu a jeho výpověď spojit s prožíváním dětí. Přítomné maminky se mohou buď přímo účastnit tohoto programu, anebo také využít přítomnost jiných k rozhovoru a sdílení zkušeností při náročném povolání matky v domácnosti. Součástí programu je i společná přimluvná modlitba, k níž dávají děti i maminky své podněty a sdělují své potřeby.

Na tato středeční setkávání jsme první červnovou sobotu navázali jednodenním setkáním rodin na evangelické faře v Dobříši. Sjelo se nás kolem 30 účastníků. Setkání mělo za cíl završit před prázdninami výuku jak při biblických hodinách, tak také v nedělní škole. Každá rodina vytvořila koláž, která znázorňovala vždy jednu starozákonní postavu. Také jsme shlédli divadelní představení a děti absolvovaly bojovou hru. Při přípravě tohoto setkání mi vydatně pomáhali manželé Dusovi a H. Petrová.

Na středeční setkávání nad Bibli také volně navazují další společné „rodinné soboty“, které iniciují i další, loni se jich několikrát ujali manželé Chadimovi. Tato neformální setkávání napomáhají k sdílení, vzájemné praktické i duchovní podpoře.

Miriam Žilková

Skupinky

Skupinka u Mazných v původním smíšeném složení zanikla a rozdělila se na dámskou a pánskou skupinku. Dámská se schází u Mazných, obvykle každý týden či ob týden v pátek nebo čtvrtek večer po předchozí dohodě. Pánská skupinka, tzv. "Pánská jízda", se schází v kostele ob týden ve čtvrtek večer (během Hovorů gama se neschází), opět po předchozí dohodě. Na každé této skupince je zatím počet členů cca 3 až 4. Základní program je stále tentýž: čtení z Bible, modlitba, sdílení, společná večeře. Větší prostor je věnován sdílení, kdy díky rozdělení na pánskou a dámskou část je umožněno probírat věci, které by se ve smíšené skupince buďto těžko probíraly, anebo by ne všechny zajímaly. Na pánské skupince bychom se také rádi ve zvýšené míře zabývali hudbou, přičemž kdokoliv může hrát na cokoliv.

Michal a Klára Mazní

Sdružení YMCA Braník

Občanské sdružení YMCA Braník, které je značně spjato s branickým sborem, pokračovalo i v roce 2008 ve svém běžném programu, kterým je pořádání akcí, kde se mohou účastníci (zejména děti a mládež) sportovně či kulturně realizovat v křesťanském prostředí.

Tradičně se uskutečnila letní voda, tentokrát týdenní splouvání Otavy pod vedením Pavla Měšky. Dále také již tradiční putovní divadelní představení Vůz v jižních Čechách vedené Veronikou Šumovou a Vodička pro rodiny s malými dětmi, kterou Tomáš Bedrník zorganizoval tentokrát na Sázavě. Další několika denní vodáckou akcí bylo splouvání jarní Otavy pod vedením Štěpána Vávry; jednodenním zakončením vodácké sezóny bylo podzimní sjetí Vavříneckého potoka. Konalo se i několik vícedenních cyklistických akcí, tou nejdelší byla zhruba dvoutýdenní cesta z Čech k Baltskému moři a zase zpět.

Celková účast na akcích byla zhruba 500 člověkodní. Stejně jako v minulých letech, i letos byla značná část vedoucích i účastníků členy branického sboru.

Bližší informace o všech akcích bylo možné se dozvědět na tradičním "Ohlédnutí za tábory", které se konalo na podzim v branickém kostele a kde byly společně prezentovány tábory a akce YMCA Braník a ČCE Braník. Podrobnější informace o činnosti YMCA Braník i o sdružení samotném lze získat na webu: <http://branik.ymca.cz>

Děkujeme sboru za podporu a za zázemí, které sdružení poskytuje, a zveme na další akce, které budeme v budoucnu pořádat.

Jan Zvánovec (předseda)

„Outdoor“ akce

Již třetím rokem fungují v Braníku tzv. „outdoor“ akce, jejichž hlavním smyslem je zvěstovat evangelium mladým lidem mimo náš sbor a zároveň posilovat a upevňovat víru těch mladých, kteří již Spasitele přijali. K těmto cílům směřujeme především nabídkou pravidelných víkendů, které pořádáme zhruba jednou za měsíc. Každý víkend je zaměřen na jeden sport nebo jinou zábavnou aktivitu a současně s tím je na něm prostor pro jeden až dva duchovní programy, které se snaží co nejsrozumitelněji přiblížovat křesťanství.

Na outdoor víkendy jezdí v průměru kolem 10 lidí, nejvíce nás bylo tento rok 18. Třebaže jsou tyto víkendy otevřeny všem zájemcům, v současnosti zas až tak moc neagituje, protože současný počet zájemců zhruba odpovídá našim časovým možnostem. Vždy jsme ale otevřeni novým zájemcům ve věku od 14 let výše (tj. do cca 25 let).

Problémy, se kterými se potýkáme, jsou asi následující: původně jsme chtěli, aby se tyto akce zaměřovaly na mládež kolem 15–17 let, v současnosti s námi sice takto věková skupina občas také jezdí, ale věkový průměr se pohybuje kolem 19–20 let. V zásadě nám to nevádí, ale řešíme, jak to udělat, abychom nepřipravovali zábavný a duchovní program pro lidi, kteří by si ho měli již organizovat sami, třeba s něčí pomocí. Snažíme se proto některé úkoly delegovat, ale daří se nám to jen v některých oblastech. Zejména se potýkáme s problémem toho, kdo si připraví duchovní programy. Pokud by třeba někdo ze staršovstva chtěl v této oblasti vypomoct, budeme vděční.

Naopak se radujeme z toho, že se nám, myslím, daří najít dobrý balanc mezi zábavou/sportem a křesťanským zaměřením víkendů.

Oproti minulým letům jsme neorganizovali mládežnické zimní hory, protože docela pociťujeme určité vyčerpání našich kapacit (přeci jen jeden víkend v měsíci nás stojí energie docela dost). V létě jsme organizovali jednotýdenní akci v rakouských Alpách, kde jsme horolezili a sjížděli divokou vodu. Celkově nás bylo 16. Jiné naše akce (víkendovky) se zábavně-sportovní náplní zaměřily například na: skálolezení, airsoft, běžky, orientační běh, speleologii. Z duchovních programů pak na: význam modlitby, milost, jaký je Bůh, co znamená poslušnost, význam a ovoce hříchu a další. Více o našich aktivitách naleznete na www.outdoor-action.eu

Máme také radost z toho, že došlo k většímu propojení outdoor akcí s mládeží a YMCA Braník. Společně koordinujeme termíny našich akcí, sportovnější část mládeže pravidelně na outdoor akce jezdí a některé akce, které víc do zaměření YMCA Braník patří (např. voda), děláme pod hlavičkou YMCA Braník.

Marie a Aleš Jelínkovi